

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA OSTATECZNA
A6-0141/2006

26.4.2006

SPRAWOZDANIE

w sprawie rybołówstwa przybrzeżnego i problemów rybaków zajmujących się
połowami przybrzeżnymi
(2004/2264(INI))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawca: Seán Ó Neachtain

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	10
OPINIA KOMISJI PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA	17
PROCEDURA	20

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie rybołówstwa przybrzeżnego i problemów rybaków trudniących się połowami przybrzeżnymi (2004/2264(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólną politykę rybołówstwa,
 - uwzględniając rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Rybołówstwa,
 - uwzględniając art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie rybołówstwa: bezpieczeństwo i przyczyny wypadków²,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa³,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady 1421/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2792/1999 ustanawiające szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa⁴,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 kwietnia 2005 r. w sprawie sieci kobiet: rybołówstwo, hodowla i różnicowanie⁵,
 - uwzględniając Strategię Lizbońską,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0141/2006),
- A. mając na uwadze, że rybołówstwo przybrzeżne, a w szczególności rybołówstwo przybrzeżne na małą skalę i rybołówstwo metodami tradycyjnymi, wnosi znaczący wkład w dobrobyt społeczno-ekonomiczny społeczności przybrzeżnych przyczyniając się do rozwoju lokalnego, wielokierunkowego utrzymywania/tworzenia miejsc pracy, zaopatrzenia w świeże ryby oraz do zachowania kulturowych tradycji lokalnych,

¹ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 17. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 485/2005 (Dz.U. L 81 z 30.3.2005, str. 1).

² Dz.U. C 21 E z 24.1.2002, str. 359.

³ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁴ Dz.U. L 260 z 6.8.2004, str. 1.

⁵ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2005)0532.

- B. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i społeczny, jaki przeżywa obecnie sektor rybołówstwa, uderza przede wszystkim w najmniej konkurencyjną część floty, w szczególności w rybołówstwo przybrzeżne,
- C. mając na uwadze, że istnieją obecnie różnorodne środki dotyczące różnych aspektów rybołówstwa na małą skalę w wielu przepisach wspólnotowych,
- D. mając na uwadze, że Wspólna Polityka Rybołówstwa i jej instrumenty - przede wszystkim na poziomie przyszłego Europejskiego Funduszu Rybołówstwa - musi brać pod uwagę i przystosowywać się do rzeczywistości rybołówstwa przybrzeżnego i związanych z nim specyficznych problemów (głównie w zakresie rybołówstwa przybrzeżnego na małą skalę i metodami tradycyjnymi),
- E. mając na uwadze, iż ważne jest zapewnienie przyszłości rybołówstwa przybrzeżnego w obrębie Unii Europejskiej ze względu na jego decydujący wkład w poziom zatrudnienia na wybrzeżu oraz z uwagi na konieczność zapobiegania nadmiarowi zdolności produkcyjnych w tym sektorze floty i wynikającemu z niego wyczerpywaniu się zasobów,
- F. mając na uwadze, że mimo wysokiej stopy bezrobocia i starzejącej się populacji zajmującej się rybołówstwem przybrzeżnym, w niektórych obszarach przybrzeżnych występuje poważny brak rekrutacji młodych ludzi do pracy,
- G. mając na uwadze, że niektóre obszary przybrzeżne, zwłaszcza wyspy lub przybrzeżne obszary peryferyjne, są w wysokim stopniu zależne od rybołówstwa i pokrewnych dziedzin przemysłu,
- H. mając na uwadze, że w przypadku dużej części sektora przetwórczego w najbardziej oddalonych regionach gwarantem konkurencyjności i zdolności gospodarczej jest przyznawana pomoc wspólnotowa,
- I. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich występują poważne braki dokładnych informacji statystycznych dotyczących sektora rybołówstwa przybrzeżnego, co uniemożliwia przeprowadzenie poważnej analizy i dokonania porównań w obrębie sektora,
- J. mając na uwadze, że zachodzi potrzeba opracowania nowego podejścia wspólnotowego zmierzającego do harmonizacji i unikania zróżnicowanego traktowania rybaków pochodzących z różnych Państw Członkowskich z uwagi na rozmaite polityki krajowe w zakresie rybołówstwa przybrzeżnego,
- K. mając na uwadze ważną rolę, jaką mogą odegrać organizacje reprezentujące sektor i władze lokalne w rozwijaniu omawianego sektora na poziomie lokalnym, projekty i działania prowadzone przez nie na rzecz rybołówstwa przybrzeżnego (szczególnie rybołówstwa na małą skalę i metodami tradycyjnymi) powinny być propagowane i wspierane na poziomie wspólnotowym,
- L. mając na uwadze, że istotny jest udział rybaków zajmujących się połowami przybrzeżnymi w procesie handlowym, ulepszając mechanizmy zbytu ich produktów i promując rewizję wspólnej organizacji rynku produktów pochodzących z rybołówstwa,

tak aby zagwarantować bardziej sprawiedliwe początkowe ceny sprzedaży oraz by promować lepszy podział wartości dodanej wzdłuż łańcucha wartości,

- M. mając na uwadze, że kluczowe jest zapewnienie udziału rybaków zajmujących się połowami przybrzeżnymi oraz reprezentujących ich organizacji w procesie decyzyjnym w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa, w działaniach związanych z ochroną środowiska morskiego i w tych mających na celu odzyskiwanie zasobów rybnych, zachęcając do stosowania zasady współ-zarządzania i decentralizacji we Wspólnej Polityce Rybołówstwa,
- N. mając na uwadze niepewne dochody i wynagrodzenie w sektorze, wynikające ze sposobu zbytu, metod wyznaczania początkowych cen sprzedaży oraz z nieregularnego charakteru działalności,
- O. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa przybrzeżnego jest również dotknięty wzrostem kosztów zmiennych, łącznie ze znacznym brakiem stabilności cen paliwa,
- P. mając na uwadze, że narasta napięcie i wzrasta konkurencja o zasoby pomiędzy rybakami zajmującymi się połowami przybrzeżnymi, którzy łowią, aby zdobyć środki utrzymania, a osobami prowadzącymi połowy rekreacyjne, i mając na uwadze, że jest to problem, którym należy się zająć,
- Q. mając na uwadze, że niezbędne jest zapewnienie, aby techniki połowowe wykorzystywane w rybołówstwie przybrzeżnym również wносиły wkład w skuteczniejszą ochronę środowiska naturalnego i trwały rozwój sektora rybołówstwa,
- R. mając na uwadze znaczenie wspierania kształcenia zawodowego rybaków zajmujących się połowami przybrzeżnymi,
 - 1. zwraca uwagę, że rybołówstwo przybrzeżne wnosi istotny wkład nie tylko w lokalne gospodarki, ale również w podtrzymanie więzi społecznych w społecznościach przybrzeżnych, biorąc pod uwagę, że przyczyniają się one do powstawania większej liczby miejsc pracy w zależności od wielkości połowów, niż inne sektory floty, szczególnie na obszarach przybrzeżnych na wyspach lub peryferyjnych;
 - 2. uważa, że działalność w zakresie rybołówstwa przybrzeżnego jest bardzo ważna dla zachowania tradycji kulturalnych i zwyczajów, zapewniając nie tylko ochronę różnorodności kulturowej w rozpatrywanych regionach, ale również przetrwanie całych społeczności przybrzeżnych; uważa ponadto, że owe tradycje i zwyczaje muszą zostać zachowane;
 - 3. uznaje, że rybołówstwo przybrzeżne może i musi odgrywać konstruktywną rolę w ochronie i zachowaniu morskiego środowiska przybrzeżnego;
 - 4. jest jednakże świadom, że jeżeli wydajność floty przybrzeżnej będzie zbyt duża, może to prowadzić również do wyczerpania zasobów;

5. uważa, że Państwa Członkowskie winny w ramach polityk regionalnych zastosować wspólne mechanizmy ochrony rybołówstwa przybrzeżnego w celu zapewnienia jego zdolności do utrzymania się, a osiągnięcie celów i stosowanie określonych przepisów uzależnić od warunków przyrodniczych strefy przybrzeżnej oraz ochrony zasobów. Strefa ta to miejsce rozrodu wielu gatunków ryb, w tym przemysłowych, oraz wychowu narybku;
6. uważa jednak, że zachodzi potrzeba prowadzenia ciągłych badań nad rolą i oddziaływaniem rybołówstwa przybrzeżnego, w celu zapewnienia, podobnie jak w przypadku wszystkich innych form działalności połowowej, że są one utrzymywane na równoważonym poziomie;
7. uważa, że szczególnych badań wymaga problem ochrony rybołówstwa prowadzonego w strefie 3 mil morskich od linii brzegowej przez łodzie do 12 m długości i stosujące połowy przy użyciu narzędzi biernych;
8. proponuje wycofanie z użycia sprzętu rybackiego zagrażającego trwałości zasobów przybrzeżnych i zdolności gospodarczej struktury społecznej związanej z sektorem rybołówstwa;
9. uznaje trudności związane z określeniem na szczeblu UE wspólnej definicji rybołówstwa przybrzeżnego i w związku z tym uważa, że zachodzi pilna potrzeba ustalenia przez zainteresowane strony podstawowych kryteriów, możliwych do przyjęcia przez wszystkich i określających niezbędną równowagę pomiędzy przybrzeżną, pełnomorską i rekreacyjną działalnością połowową;
10. jest zdania, że wśród podstawowych kryteriów powinny między innymi zostać wzięte pod uwagę aspekty, takie jak:
 - (a) rybołówstwa prowadzonego na małą skalę;
 - (b) długości statków;
 - (c) odległości od portu macierzystego, w której statki prowadzą połowy, z uwzględnieniem różnych warunków geograficznych i morskich w Państwach Członkowskich;
 - (d) maksymalnego okresu czasu, gdy statek przebywa poza portem;
 - (e) statków powracających każdego dnia do portu i sprzedających świeżo odłowione ryby;
11. uważa, że istotne jest zharmonizowane podejście do zbierania danych na temat rybołówstwa przybrzeżnego, w celu dostarczenia dokładnych danych dotyczących przybrzeżnej działalności połowowej, co stanowi warunek wstępny do ustanowienia wspólnej definicji;
12. wzywa Komisję do przedstawienia w trybie pilnym sposobów zharmonizowania danych dotyczących rybołówstwa przybrzeżnego w obrębie Unii Europejskiej z zachowaniem

specyfiki floty każdego kraju i regionu;

13. podkreśla, że zachodzi pilna potrzeba zajęcia się zróżnicowanymi problemami sektora rybołówstwa przybrzeżnego, zwłaszcza w obszarze zarządzania, poprawy strukturalnej, rozwoju, edukacji i szkolenia;
14. uważa, że konieczne jest, aby rybacy zajmujący się połowami przybrzeżnymi, jak również społeczności od nich zależne, byli w większym stopniu zaangażowani w przetwórstwo i zbyt, w celu zwiększenia ich możliwości uzyskiwania dochodów i poprawy warunków życia;
15. proponuje, aby utrzymać pomoc udzielaną sektorowi przetwórstwa rybnego w najbardziej oddalonych regionach, a przede wszystkim dotacje do oleju używanego przy produkcji konserw z tuńczykiem;
16. zwraca się do Komisji o uznanie specyfiki rybołówstwa przybrzeżnego na małą skalę i rybołówstwa metodami tradycyjnymi we Wspólnej Polityce Rybołówstwa oraz o dokonanie analizy, w jakim stopniu obecne instrumenty są właściwe, by odpowiedzieć na potrzeby omawianego sektora i o odpowiednie ich przystosowanie;
17. uznaje istnienie w obecnym prawodawstwie UE pewnych przepisów odnoszących się konkretnie do zarządzania i poprawy strukturalnej sektora rybołówstwa przybrzeżnego;
18. uważa, że ważne jest, by nowy Europejski Fundusz Rybołówstwa w dalszym ciągu finansował działania związane z renowacją statków używanych w rybołówstwie przybrzeżnym, szczególnie aby poprawić warunki pracy na pokładzie, a także by zapewnić konieczne środki gospodarcze i socjalne;
19. wzywa Komisję do finansowania modernizacji statków używanych w rybołówstwie przybrzeżnym;
20. wzywa w związku z powyższym Komisję do podjęcia nowej inicjatywy wspólnotowej, obejmującej ten ważny sektor działalności;
21. ponadto wzywa w tym kontekście Komisję do zapewnienia, że udostępnione zostaną ściśle określone i odpowiednie środki finansowe w celu umożliwienia właściwego wdrażania wszelkich nowych polityk;
22. zwraca uwagę, że plany zarządzania obszarami przybrzeżnymi (ang. CMP) w tych kilku państwach członkowskich, w których zostały ustanowione, wywarły pozytywny wpływ na sektor, i w związku z tym uważa, że CMP powinny stanowić istotny element jakiegokolwiek nowej inicjatywy UE;
23. zwraca uwagę, że w chwili obecnej szkolenie zawodowe w państwach członkowskich ukierunkowane na omawiany sektor albo całkowicie nie odpowiada wymaganiom, albo wręcz nie istnieje;
24. widzi konieczność niezwłocznego utworzenia programu kształcenia nakierowanego na bezpieczeństwo pracy w rybołówstwie, ochronę środowiska morskiego, ochronę zasobów,

ochronę morza i strefy brzegowej, jakość pozyskanego surowca oraz marketing i zarządzanie w sektorze przetwórstwa rybnego;

25. utrzymuje, że odpowiednia i ściśle określona edukacja i szkolenie są niezbędne, jeżeli młodzi ludzie zamieszkujący nasze regiony przybrzeżne mają być zachęceni do podtrzymywania działalności w zakresie połowów przybrzeżnych i związanych z nimi tradycji;
26. w związku z powyższym wzywa Komisję do przedstawienia specjalnych programów edukacyjnych i szkoleniowych ukierunkowanych na sektor rybołówstwa przybrzeżnego, szczególnie aby zachęcać młodych specjalistów do pracy w tym sektorze, jak również do zagwarantowania odpowiedniego finansowania w celu zapewnienia pełnego wdrożenia i powodzenia tych programów;
27. wnioskuje ponadto w tym kontekście o nadanie podejmowanym działaniom niezbędnego rozgłosu, w celu zapewnienia, że wyczerpujące informacje na temat możliwości uczestniczenia w szkoleniach będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron;
28. uważa, że jakiegokolwiek ustawodawstwo dotyczące rybołówstwa przybrzeżnego musi w szczególności sposób uwzględniać potrzebę ustanowienia i utrzymania kultury bezpieczeństwa, w której najwyższy priorytet zostanie nadany bezpieczeństwu, w celu zapewnienia, że właściwe dla sektora rybołówstwa przybrzeżnego reguły bezpieczeństwa zostaną wdrożone w odpowiedni sposób; nalega, by tego rodzaju kultura bezpieczeństwa koniecznie rozpoczynała się od zapewnienia bezpieczniejszej i bardziej nowoczesnej floty zdolnej do przyjęcia nowego sprzętu i materiałów ratunkowych; w tym celu niezbędne jest dalsze przyznawanie środków pomocowych na odnowienie i modernizację floty z przyszłego Europejskiego Funduszu Rybołówstwa, jak zatwierdził to już Parlament Europejski;
29. uznaje, że kobiety odgrywają w sektorze rybołówstwa przybrzeżnego znaczącą rolę, zwłaszcza w dziedzinie zarządzania, sprzedaży i marketingu, akwakultury, przetwórstwa i badań;
30. wyraża opinię, że sieci kobiet mogą wnieść istotny wkład w rozwój społeczno-ekonomiczny społeczności zależnych od rybołówstwa, a zwłaszcza społeczności przybrzeżnych;
31. zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich, by zajmując się sytuacją lub problemami rybołówstwa przybrzeżnego systematycznie uwzględniały kwestie płci oraz równego statusu kobiet i mężczyzn, także w projektach pilotażowych finansowanych w ramach wspólnej polityki rybołówstwa i funduszy strukturalnych, ponieważ tego rodzaju połowy charakteryzują się strukturą ekonomiczną opartą na małych przedsiębiorstwach rodzinnych, w których kobiety odgrywają najważniejszą rolę, zasługującą na uznanie prawne i społeczne;
32. uważa, że zmiany zachodzące w społecznościach utrzymujących się z rybołówstwa przybrzeżnego dotyczą pośrednio i bezpośrednio kobiet; w związku z tym zwraca się do Komisji o udzielanie wsparcia specjalnym projektom mającym na celu doprowadzenie do uznania, stymulacji i zróżnicowania działalności kobiet w dziedzinach związanych z

rybołówstwem, oraz o przyjęcie – z myślą o zróżnicowaniu działalności oraz o restrukturyzacji tych społeczności – rozwiązań nie tylko objętych wsparciem administracji lokalnej, rządów krajowych i Unii Europejskiej, lecz również charakteryzujących się równym udziałem mężczyzn i kobiet;

33. nalega, aby Komisja, we współpracy z przyszłym Europejskim Instytutem ds. Równości Mężczyzn i Kobiet, zbierając i analizując dane dotyczące rybołówstwa przybrzeżnego, uwzględniała płeć, a także by identyfikowała specyficzne problemy kobiet w społecznościach zajmujących się rybołówstwem przybrzeżnym i proponowała rozwiązania tych problemów;
34. stwierdza, że kobiety bezpośrednio zaangażowane w połowy przybrzeżne mogą ponosić skutki zdrowotne z powodu zazwyczaj trudnych warunków pracy, jednak w większości przypadków brak prawnego określenia ich sytuacji zawodowej nie pozwala im na dostęp do systemu opieki zdrowotnej na zasadzie równego traktowania; dlatego zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich o szybkie rozwiązanie tego problemu poprzez przyjęcie środków koniecznych dla zagwarantowania praw ekonomicznych i socjalnych tych kobiet, zwłaszcza dostępu do ubezpieczeń społecznych i służby zdrowia, a także środków mających na celu poprawę bezpieczeństwa i ochronę zdrowia kobiet w środowisku pracy;
35. uważa że, co do zasady, rybacy zajmujący się połowami przybrzeżnymi, drobni przetwórcy i inne podmioty gospodarcze obszarów przybrzeżnych, które są zaangażowane w przybrzeżną działalność połowową lub na które ma ona wpływ, powinny uczestniczyć w procesie zarządzania sektorem;
36. wzywa Komisję do przeprowadzenia konsultacji z sektorem rybołówstwa przybrzeżnego i do zapewnienia czynnego udziału tego sektora, na odpowiednim szczeblu politycznym, w procesie podejmowania decyzji bezpośrednio ich dotyczących;
37. uważa, że regionalne komitety doradcze mają w tym kontekście kluczową rolę do odegrania;
38. wzywa Komisję do przekazania Parlamentowi Europejskiemu informacji na temat jakiegokolwiek inicjatywy wymagającej szczegółowego traktowania rybołówstwa przybrzeżnego;
39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów państw członkowskich.

UZASADNIENIE

1. WSTĘP

Rybołówstwo przybrzeżne ma ogromne znaczenie dla społeczno-ekonomicznego przetrwania całych gospodarek przybrzeżnych. Potencjalnie sektor ten ma do odegrania kluczową rolę w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, lecz w chwili obecnej taka sytuacja nie zachodzi. Niemniej jednak szczególnie znaczącą rolę odgrywa on w zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w wodach przybrzeżnych Wspólnoty.

W sektorze rybołówstwa przybrzeżnego brakuje ściśle określonych ram regulacyjnych. W rezultacie ten posiadający duże znaczenie sektor jest całkowicie wyłączony z obowiązującego obecnie prawodawstwa wspólnotowego w zakresie rybołówstwa. Sytuacja ta powoduje powstanie niesprzyjających dla przemysłu rybołówstwa przybrzeżnego warunków, i należy się nią zająć w trybie pilnym.

Na wniosek sprawozdawcy oraz Komisji Rybołówstwa Parlament Europejski zlecił przeprowadzenie studium dotyczącego omawianego sektora. Studium to, zatytułowane „*Rybołówstwo przybrzeżne i problemy rybaków zajmujących się połowami przybrzeżnymi*”, zostało wykonane przez Centro Tecnológico del Mar - Fundación Cetmar, i przedstawione Komisji Rybołówstwa przy okazji publicznego przesłuchania, które odbyło się w Brukseli dnia 24 listopada 2005 r. Wybitni specjaliści z kilku państw członkowskich przedstawili dodatkowe prezentacje.

W oparciu o wnioski ze wspomnianego studium, różnorodne prezentacje ekspertów, bezcenny wkład posłów do Parlamentu Europejskiego oraz wnioski zgłoszone do dyskusji, sprawozdawca skoncentruje się na obecnej sytuacji rybołówstwa przybrzeżnego w UE.

Postara się on zidentyfikować naturalne słabości tego sektora i zaproponować pewną liczbę możliwych rozwiązań, które mogłyby w znacznym stopniu doprowadzić do jego wzmocnienia oraz przyczynić się nie tylko do rozwoju lokalnych gospodarek, ale również do podtrzymania więzi społecznych w społecznościach przybrzeżnych.

2. DEFINICJA RYBOŁÓWSTWA PRZYBRZEŻNEGO

Prawodawstwo Wspólnoty Europejskiej opisuje *połowy przybrzeżne na małą skalę* jako działalność połowową, prowadzoną przez statki o długości mniejszej niż 12 metrów i nie wykorzystujące ciągnionych narzędzi połowowych.

„Do celów niniejszego artykułu przez określenie „Połowy przybrzeżne na małą skalę” rozumie się prowadzenie połowów przez statki rybackie o całkowitej długości mniejszej niż 12 metrów, nie korzystające z ciągnionych narzędzi połowowych wymienionych w tabeli 2 w załączniku 1 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2090/98 z dnia 30 września 1998 r.

dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty.”¹

Jednakże w rzeczywistości każde z państw członkowskich posługuje się własną definicją. Do opisanego sektora wykorzystywana jest szeroka gama określeń, w tym *rybołówstwo rzemieślnicze*, *połowy na małą skalę* i *rybołówstwo brzegowe*. Każde z nich podlega różnym interpretacjom w różnych państwach członkowskich. Zmienia się to w zależności od ustawodawstwa krajowego, tradycji kulturowych, rodzaju rybołówstwa oraz struktury floty państwowej. Jedynie dwa spośród państw członkowskich posiadają definicje **prawne**.

Połowy przybrzeżne mogą być prowadzone przy użyciu różnych rodzajów jednostek – od bardzo małych statków, które łowią jedynie w niewielkiej odległości od wybrzeża, do większych, które mogą wypływać daleko w morze. Najbardziej powszechne i najczęstsze kryteria stosowane w odniesieniu do sektora to *długość statku*, *obszar działalności* oraz *rodzaj narzędzi połowowych*. Wartości przypisane do każdego z podanych parametrów różnią się w zależności od kraju, a nawet w zależności od regionu; ponadto parametry te często nie są nawet określone w sposób jednoznaczny.

Zachodzi potrzeba, aby Wspólnota wykazała skoordynowane podejście do rybołówstwa przybrzeżnego. Biorąc pod uwagę wyraźnie niejednorodny kontekst, w którym ta gałąź przemysłu jest postrzegana w każdym z państw członkowskich, sprawozdawca jest zdania, że harmonizacja koncepcji i definicji połowów przybrzeżnych na małą skalę może zostać osiągnięta jedynie za pośrednictwem prawodawstwa UE.

Niemniej jednak sprawozdawca uważa również, że UE musi wykazać realistyczny sposób podejścia do zagadnienia i pozwolić, aby definicje w różnych państwach członkowskich mogły różnić się pomiędzy sobą szczegółami. W jakimkolwiek przyszłym rozporządzeniu musi znaleźć się przepis pozwalający na wprowadzenie pewnych dostosowań do potrzeb krajowych.

Kryteria, które należy wykorzystać we wspólnej definicji, mogłyby obejmować:

- a) Rybołówstwo mające cechy rzemiosła
- b) Statki, które każdego dnia zawijają do portu
- c) Statki, z których połowy prowadzone są w odległości nie większej niż 20 km od portu macierzystego.

3. PRAWODAWSTWO W ZAKRESIE RYBOŁÓWSTWA PRZYBRZEŻNEGO

- *Stosowanie prawa wspólnotowego*

Jednym z zasadniczych problemów, napotykanym przy próbach uregulowania rybołówstwa przybrzeżnego, jest całkowity brak integracji pomiędzy rozporządzeniami WE i ustawodawstwem krajowym. Niemal wszystkie rozporządzenia WE dotyczą połowów pełnomorskich.

¹ Art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w zakresie rybołówstwa.

Paradoksalnie, rozporządzenia WE często odnoszą się do niepewnej sytuacji ekonomicznej sektora rybołówstwa i do zależności różnych populacji przybrzeżnych od połowów, jednak mimo że społeczności przybrzeżne są w największym stopniu zależne właśnie od połowów przybrzeżnych, kwestia ta nie jest odzwierciedlona w aktach prawnych WE.

- *Rybołówstwo przybrzeżne i wspólna polityka rybołówstwa*

Z racji, iż w istniejącym prawodawstwie wspólnotowym nie znajdziemy konkretnych zapisów, które w sposób bezpośredni łączyłyby połowy przybrzeżne z daną przestrzenią geograficzną lub morską, uważa się po prostu, że ten rodzaj rybołówstwa współistnieje z działalnością połowową prowadzoną przy pomocy innych, większych i silniejszych łodzi komercyjnych.

Oprócz rozporządzenia Komisji nr 2090/98 z dnia 30 września 1998 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty, jednym z niewielu odniesień, sugerujących, że niewielkie statki przybrzeżne mogą prowadzić działalność na wodach przybrzeżnych zarządzanych przez państwo członkowskie jest art. 9 rozporządzenia 2371/2002 w sprawie *ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa*:

„Środki Państw Członkowskich w strefie 12 mil morskich

1. Państwo Członkowskie może podjąć niedyskryminacyjne środki dla ochrony i zarządzania zasobami rybołówstwa oraz w celu zminimalizowania wpływu rybołówstwa na ochronę morskich ekosystemów w strefie 12 mil morskich od linii podstawowej, pod warunkiem że Wspólnota nie przyjęła dla tej strefy szczególnych środków skierowanych na ochronę i zarządzanie. Środki przyjęte przez Państwo Członkowskie są zgodne z celami ustanowionymi w art. 2 i nie bardziej surowe, niż istniejące prawodawstwo wspólnotowe.”

- *Inne aspekty rozporządzenia 2371/2002*

Rozporządzenie to zwalnia statki o długości całkowitej mniejszej niż 15 metrów z obowiązku instalowania systemu pozwalającego na jego wykrywanie i identyfikację przez zdalne systemy monitorowania. Jest to cecha charakterystyczna rybołówstwa przybrzeżnego, odróżniająca je od rybołówstwa przemysłowego i pełnomorskiego. Aspekt ten nie jest jednakże wyszczególniony w rozporządzeniu.

W *art. 31* dotyczącym regionalnych komitetów doradczych nie ma wzmianki na temat swobodnego charakteru połowów przybrzeżnych. Wspomina się tam jedynie o „obszarach morskich lub strefach połowów” oraz akwakulturze, ale bez odniesienia do rodzajów działalności połowowej.

- *Rozporządzenie 1421/2004*

Jak stwierdzono w rozporządzeniu 1421/2004¹, „ochrona oraz rozwój zasobów wodnych nie dotyczy jedynie środków podejmowanych na morzu”, ale nie ma tam ani konkretnego odniesienia do rybołówstwa przybrzeżnego w tym kontekście, ani tym bardziej wzmianki o ochronie zasobów przybrzeżnych za pośrednictwem połowów przybrzeżnych.

¹ Rozporządzenie 1421/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2792/1999 ustanawiające szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa.

4. ZARZĄDZANIE RYBOŁÓWSTWEM PRZYBRZEŻNYM

W czasie przesłuchania niektórzy mówcy opisali sektor rybołówstwa przybrzeżnego jako „połączenie wielu małych przedsiębiorstw”. Inni stwierdzili, że brak struktur stowarzyszeniowych lub spółdzielczych, grupujących przedsiębiorców sektora połowów przybrzeżnych, „skutkuje powstaniem podsektora całkowicie odłączonego od przemysłu połowowego”.

W niektórych obszarach niektórzy poszczególni przedsiębiorcy zwiększają nakład połowowy. W innych obszarach, w których liczba przedsiębiorców maleje, czyni się starania na rzecz połączenia z większymi, bardziej efektywnymi jednostkami. Pogłębia się również specjalizacja w zakresie połowu konkretnych gatunków, co oznacza, że sektor jest w mniejszym stopniu uniwersalny, niż miało to miejsce w przeszłości.

Istnieje niewiele organów zarządzających ukierunkowanych konkretnie na rybołówstwo przybrzeżne. Sektor ten jest również postrzegany jako całkowicie niereprezentowany lub w ogromnym stopniu niedostatecznie reprezentowany w czasie, gdy podejmowane są decyzje w zakresie wspólnotowej, krajowej i regionalnej polityki rybołówstwa. Przy uwzględnieniu ograniczeń dotyczących dostępu do strefy 12 mil, to właśnie przybrzeżne państwa członkowskie są wyłącznie upoważnione do zarządzania rybołówstwem przybrzeżnym w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Każdy kraj lub region kontynuuje zatem dążenia do zbudowania własnych struktur zarządzających, mimo to jednak sektor rybołówstwa przybrzeżnego w większości wypadków w dalszym ciągu napotyka poważne problemy związane z niedostateczną reprezentacją.

Ostatnie postępy w dziedzinie wspólnego zarządzania w niektórych państwach członkowskich wywarły na sektor pozytywny wpływ, która to sytuacja została również przedstawiona podczas przesłuchania i dzięki której utworzono odpowiednie forum dyskusyjne dotyczące tendencji i najważniejszych problemów w obrębie tego sektora.

Jak ujął to podczas przesłuchania jeden z zaproszonych mówców: *„Rzeczą najwyższej wagi jest w chwili obecnej przejście od rozbieżności do konsensusu i od izolacjonizmu do otwartości, tak aby rybacy zajmujący się połowami przybrzeżnymi mogli ruszyć z miejsca, dzieląc wspólną wizję. Współpraca powinna w miarę możliwości opierać się o partnerstwo na zasadzie wolontariatu. Zintegrowanie lokalnych rybaków z ich organizacjami przedstawicielskimi stanowi nadrzędny priorytet na przyszłość. Efektywne zarządzanie rybołówstwem jest w stanie zapewnić trwale i opłacalne rybołówstwo oraz zmaksymalizować korzyści ekonomiczne i społeczne”.*

4. ASPEKTY SPOŁECZNO-EKONOMICZNE

Sektor rybołówstwa przybrzeżnego o wyraźnie tradycyjnym charakterze, w którym struktura zatrudnienia zwykła opierać się na społeczności lokalnej i więzach rodzinnych, przechodzi obecnie niepokojące zmiany.

Konsekwencją starzenia się społeczności rybackich są zwiększające się trudności na drodze

do modernizacji rybołówstwa i wprowadzania nowych, wydajniejszych technologii. W rezultacie rybołówstwo przybrzeżne w chwili obecnej staje się w coraz mniejszym stopniu atrakcyjne dla młodych ludzi. Poziom edukacji w społecznościach rybackich, zarówno w ujęciu teoretycznym, jak i zawodowym jest niestety, ogólnie rzecz biorąc, niski. Szkolenie zawodowe w ramach tego sektora ma charakter nieformalny i tradycyjny; brakuje w nim ukierunkowanych kursów i programów szkoleniowych.

Brak stosownych i należytych programów edukacyjnych stanowi poważną przeszkodę w rozwoju sektora. Skutkiem tego jest wyraźne ograniczenie przepływu odpowiednich informacji do władz i organów zarządzających. W większości przypadków ogranicza to zaangażowanie tego sektora w określaniu dotyczących go środków zarządzających, co przeszkadza lub nawet uniemożliwia rybakom wykorzystanie i wyciągnięcie korzyści z najnowszych i najlepszych technik.

Podczas przesłuchania panowała jednomyślna zgoda co do tego, że *edukacja i szkolenie* stanowią kluczowe aspekty dla niezbędnego rozwoju tego istotnego sektora.

- *Stopa życiowa i warunki socjalne*

W obszarach przybrzeżnych zamieszkałych przez społeczności rybackie występuje znaczna zależność od rybołówstwa przybrzeżnego. Niestety sektor ten jest generalnie kojarzony z niskimi dochodami - zarówno kapitana, jak i załogi. W większości przypadków oznacza to niestabilne zatrudnienie i ciężkie warunki pracy.

Oznacza to również wysoki stopień ryzyka związanego z pracą i niski status społeczny. Sektor charakteryzuje się również koniecznością pracy w niepełnym wymiarze godzin. W celu utrzymania rodzin, a także aby pomóc zachować i utrzymać działalność połowową na dotychczasowym poziomie, rybacy są ustawicznie zmuszani do uzupełniania swoich dochodów różnymi pracami dorywczymi w niepełnym wymiarze godzin.

W sektorze rybołówstwa przybrzeżnego otrzymanie pożyczek i wsparcia finansowego stanowi dla rybaków niezwykle trudne zadanie. Instytucje finansowe uważają rybołówstwo przybrzeżne za sektor wysokiego ryzyka. Zagadnienia przedstawione powyżej to tylko niektóre przykłady czynników utrudniających temu sektorowi uzyskanie dostępu do funduszy.

- *Kobiety i rybołówstwo przybrzeżne*

Jest rzeczą oczywistą, że na rolę kobiet w europejskim rybołówstwie wywiera znaczny wpływ tradycyjny charakter tego sektora; duża część działań jest przez nie podejmowana na zasadzie wolontariatu. Parlament uznał uprzednio w swoim projekcie rezolucji WE w sprawie sieci kobiet¹, że kobiety w sektorze rybołówstwa wykazują aktywność nie tylko w przetwórstwie, zbiorach i akwakulturze, ale również w marketingu, badaniach, dziennikarstwie, szkoleniu i reprezentacji, zarówno w sektorze rybołówstwa, jak i akwakultury. Kobiety odgrywają ważną rolę w przemyśle przetwórczym, a w niektórych regionach stanowią one ponad 50% zatrudnionych w tej branży. Kobiety mogą wnieść znaczący wkład w społeczno-ekonomiczny rozwój społeczności zależnych od rybołówstwa, i wykorzystanie tych możliwości jest sprawą niecierpiącą zwłoki. Skoncentrowanie się na włączaniu kobiet do organów lub stowarzyszeń

¹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego A6-0341/2005 z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie sieci kobiet: rybołówstwo, hodowla i zróżnicowanie.

odpowiedzialnych za procesy decyzyjne może stanowić pierwszy krok naprzód.

- *Aspekty ekonomiczne*

Zgodnie z jednoznacznymi wnioskami z przesłuchania, logistyka w zakresie uzyskiwania dostępu do rynku napotyka na trudności z powodu: a) ograniczonej dostępności lądowych urzędów składowych, b) oddalenia od rynku zbytu, c) okresu trwałości produktu, oraz d) ograniczonego doświadczenia niewielkich przedsiębiorców w zakresie marketingu i przedsiębiorczości.

Z wnioskami tymi zgadza się również sprawozdawca, którego zdaniem znaczna fragmentacja miejsc wyładunku połowów poważnie komplikuje wdrożenie środków w zakresie kontroli, transportu i marketingu. Stanowisko rybaków w sprawie ceny sprzedaży produktu jest osłabione z racji braku odpowiednich możliwości negocjacji.

Brak struktury marketingowej typu spółdzielczego przynosi rybakom znaczne straty finansowe. Cena produktów rybołówstwa przybrzeżnego jest w wielu przypadkach zawyżona, przede wszystkim z powodu wysokiej liczby pośredników uczestniczących w procesie sprzedaży. Nigdy nie zdarza się, aby nadwyżki cenowe osiągnięte na tej drodze trafiły do kieszeni producenta / rybaka.

- *Konkurowanie o zasoby i pracę*

Nie można dłużej ignorować istnienia różnych rodzajów rybołówstwa, konkurujących w tej samej przestrzeni fizycznej tych samych obszarów przybrzeżnych o występujące tam ryby i skorupiaki.

Mamy tam do czynienia z konkurowaniem pomiędzy rybakami używającymi tego samego rodzaju narzędzi połowowych, jak również z konkurowaniem pomiędzy rybakami używającymi różnych rodzajów narzędzi połowowych, na przykład pomiędzy trawlerami przybrzeżnymi i dużo mniejszymi statkami.

Kolejny poważny aspekt, który należy rozpatrzyć, to konkurowanie ze strony innych, pojawiających się rodzajów działalności, takich jak połowy rekreacyjne. W sytuacji braku jakichkolwiek ram prawnych połowy rekreacyjne faktycznie stanowią przyczynę napięć i powodują wrogie nastawienie w stosunku do rybołówstwa komercyjnego. O ile nikt nie zajmie się na poważnie tą kwestią i o ile nie zostaną znalezione jej rozwiązania, jest wysoce prawdopodobne, że będziemy świadkami postępujących konfliktów pomiędzy społecznością rybacką i innymi użytkownikami obszarów przybrzeżnych.

Sprawozdawca jest zdania, że w celu uniknięcia konkurowania o zasoby, wykorzystanie przestrzeni morskiej powinno zostać uregulowane za pośrednictwem przydziałów eksploatacyjnych i praw dostępu, np. poprzez ograniczenie rozwoju pewnych rodzajów działalności i wprowadzenie obowiązkowych licencji.

- *Aspekty w zakresie bezpieczeństwa*

Połowy przybrzeżne są obecnie prowadzone z niewielkich statków, w większości operujących w pobliżu wybrzeża. Należy również wprowadzić szereg środków ukierunkowanych na wzmocnienie bezpieczeństwa na pokładzie tych statków, biorąc pod uwagę, że wiele statków o długości mniejszej niż 12 metrów jest starych lub przestarzałych.

Pamiętając o istotnych różnicach w zakresie bezpieczeństwa pomiędzy flotami

pełnomorskimi i flotami wykorzystywanymi do połowów na małą skalę, w dalszym ciągu ważne jest regulowanie kwestii bezpieczeństwa niewielkich łodzi. Koncepcja ta, wyraźnie naszkicowana w raporcie Miguelez nt.: **Rybołówstwo: bezpieczeństwo i przyczyny wypadków**¹, została przyjęta w Komisji Rybołówstwa i na posiedzeniu plenarnym.

6. WNIOSKI

Przyszły rozwój sektora rybołówstwa przybrzeżnego zależy od istnienia odpowiednich organów przedstawicielskich. Zależy on od utworzenia stosownych struktur zarządzających. Zależy on również od przemian społecznych i od aspektów ekonomicznych, wpływających na koszty operacyjne i tworzących popyt na produkty rybołówstwa. W największym stopniu jest on zależny od przyjęcia odpowiedniego ustawodawstwa UE, opracowanego specjalnie na potrzeby tego sektora.

Sprawozdawca pragnie podkreślić, że niezbędne jest:

- Uznanie społecznego i ekonomicznego znaczenia sektora.
- Podniesienie stopy życiowej ludzi zależnych od rybołówstwa przybrzeżnego.
- Wdrożenie odpowiednich systemów szkolenia zawodowego, ukierunkowanych na zainteresowane grupy rybackich populacji przybrzeżnych, a zwłaszcza rozwój umiejętności w zakresie marketingu.
- Przyciągnięcie młodych ludzi do sektora w celu zapewnienia jego ciągłości.
- Promowanie włączania kobiet do sektora rybołówstwa przybrzeżnego.
- Rozwój i modernizacja sektora rybołówstwa przybrzeżnego.
- Opracowanie nowych sposobów dostosowania do potrzeb rynku oraz pełne włączenie rybaków zajmujących się połowami przybrzeżnymi do procesu zbytu.
- Zacieśnienie współpracy i usprawnienie kanałów komunikacji pomiędzy organizacjami i zainteresowanymi uczestnikami.
- Zintegrowanie polityk krajowych w zakresie rybołówstwa przybrzeżnego z politykami wspólnotowymi.
- Opracowanie środków zminimalizowania wpływu wzrostu kosztów zmiennych, będących wynikiem znacznego braku stabilności cen paliwa.
- Uregulowanie kwestii bezpieczeństwa na pokładzie niewielkich statków wykorzystywanych do połowów przybrzeżnych.
- Przyjęcie nowej inicjatywy wspólnotowej na rzecz tego ważnego sektora działalności, której towarzyszyć będą odpowiednie projekty aktów prawnych.

¹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego A5-0087/2001 z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie rybołówstwa: bezpieczeństwo i przyczyny wypadków.

25.1.2006

OPINIA KOMISJI PRAW KOBIEC I RÓWNOUPRAWNIENIA

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie rybołówstwa przybrzeżnego i problemów rybaków trudniących się połowami przybrzeżnymi
(2004/2264(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Teresa Riera Madurell

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Rybołówstwa, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich, by zajmując się sytuacją lub problemami rybołówstwa przybrzeżnego systematycznie uwzględniały kwestie płci oraz równego statusu kobiet i mężczyzn, także w projektach pilotażowych finansowanych w ramach wspólnej polityki rybołówstwa i funduszy strukturalnych, ponieważ tego rodzaju połowy charakteryzują się strukturą ekonomiczną opartą na małych przedsiębiorstwach rodzinnych, w których kobiety odgrywają najważniejszą rolę, zasługującą na uznanie prawne i społeczne;
2. uważa, że zmiany zachodzące w społecznościach utrzymujących się z rybołówstwa przybrzeżnego dotyczą pośrednio i bezpośrednio kobiet; w związku z tym zwraca się do Komisji o udzielanie wsparcia specjalnym projektom mającym na celu doprowadzenie do uznania, stymulacji i zróżnicowania działalności kobiet w dziedzinach związanych z rybołówstwem, oraz o przyjęcie – z myślą o zróżnicowaniu działalności oraz o restrukturyzacji tych społeczności – rozwiązań nie tylko objętych wsparciem administracji lokalnej, rządów krajowych i Unii Europejskiej, lecz również charakteryzujących się równym udziałem mężczyzn i kobiet;
3. nalega, aby Komisja, we współpracy z przyszłym Europejskim Instytutem ds. Równości Mężczyzn i Kobiet, zbierając i analizując dane dotyczące rybołówstwa przybrzeżnego, uwzględniała płeć, a także by identyfikowała specyficzne problemy kobiet w społecznościach zajmujących się rybołówstwem przybrzeżnym i proponowała rozwiązania tych problemów;

4. stwierdza, że kobiety bezpośrednio zaangażowane w połowy przybrzeżne mogą ponosić skutki zdrowotne z powodu zazwyczaj trudnych warunków pracy, jednak w większości przypadków brak prawnego określenia ich sytuacji zawodowej nie pozwala im na dostęp do systemu opieki zdrowotnej na zasadzie równego traktowania; dlatego zwraca się do Komisji i Państw Członkowskich o szybkie rozwiązanie tego problemu poprzez przyjęcie środków koniecznych dla zagwarantowania praw ekonomicznych i socjalnych tych kobiet, zwłaszcza dostępu do ubezpieczeń społecznych i służby zdrowia, a także środków mających na celu poprawę bezpieczeństwa i ochronę zdrowia kobiet w środowisku pracy;
5. uważa, że z uwagi na pełny udział kobiet w procesie dywersyfikacji gospodarek regionów utrzymujących się z rybołówstwa przybrzeżnego, szczególnie regionów wyspiarskich lub oddalonych, oraz na ich udział w podtrzymywaniu tradycji kulturowych charakterystycznych dla społeczności rybackich, należy uznać pracę kobiet na płaszczyźnie prawnej i społecznej, wspierać ją i odpowiednio cenić, tak by umożliwić kobietom pełne uczestnictwo i awans zawodowy w sektorze rybołówstwa, zwłaszcza poprzez możliwość lepszego godzenia życia zawodowego z rodzinnym, a także ułatwić kobietom wolny od dyskryminacji dostęp do kredytów i szkoleń;
6. wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu stosowania dyrektywy 86/613/EWG w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa¹, tak aby obejmował on również działalność kobiet w sektorze rybołówstwa;
7. zwraca się do Komisji, aby zagwarantowała pełne uczestnictwo kobiet w organach decyzyjnych, reprezentacyjnych i konsultacyjnych regionów żyjących z rybołówstwa przybrzeżnego, na poziomie europejskim, krajowym i regionalnym;
8. wzywa Komisję, by zajęła się problemem postępującego starzenia się społeczności rybackich poprzez przyjęcie środków mających na celu zachęcenie młodych kobiet i mężczyzn do pracy w sektorze rybołówstwa, co zapewniłoby jego trwałość.

¹ Dz.U. L 359 z 19.12.1986, str. 56

PROCEDURA

Tytuł	Opinia w sprawie rybołówstwa przybrzeżnego i problemów rybaków trudniących się połowami przybrzeżnymi	
Numer procedury	2004/2264(INI)	
Komisja przedmiotowo właściwa	PECH	
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	FEMM 13.1.2005	
Ścisłejsza współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu		
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Teresa Riera Madurell 25.1.2005	
Sprawozdawca(y) zastąpiony/zastąpieni		
Rozpatrzenie w komisji	5.10.2005	23.1.2006
Data przyjęcia	24.1.2006	
Wynik głosowania końcowego	+: 22 -: 0 0: 0	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Věra Flasarová, Claire Gibault, Lissy Gröner, Zita Gurmai, Piia-Noora Kauppi, Urszula Krupa, Pia Elda Locatelli, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Teresa Riera Madurell, Raül Romeva i Rueda, Amalia Sartori, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská	
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Anna Hedh, Mary Honeyball, Christa Klaß, Maria Martens, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Bernadette Vergnaud	
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego		
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)		

PROCEDURA

Tytuł	Rybołówstwo przybrzeżne i problemy rybaków zajmujących się połowami przybrzeżnymi
Numer procedury	2004/2264(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia wydania zgody na posiedzeniu	PECH 13.1.2005
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	FEMM 13.1.2005
Opinia niewydana Data wydania decyzji	
Ścisłsza współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu	
Sprawozdawca(y) Data powołania	Seán Ó Neachtain 25.11.2004
Poprzedni sprawozdawca(y)	
Rozpatrzenie w komisji	23.11.2005 29.11.2005 23.11.2005
Data przyjęcia	19.4.2006
Wynik głosowania końcowego	za: 24 przeciw: 0 wstrzymujących się: 5
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	James Hugh Allister, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Alfred Gomolka, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Henrik Dam Kristensen, Albert Jan Maat, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Bernard Poignant, Struan Stevenson, Margie Sudre
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Simon Coveney, Chris Davies
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Carlos Carnero González, Salvador Garriga Polledo, Eugenijus Gentvilas, Antonio Masip Hidalgo
Data złożenia	26.4.2006
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	